

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14279/2024
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Живковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2993/22 од 25.01.2024. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2993/22 од 25.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7385/18 од 23.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди право својине тужиле на $\frac{1}{2}$ идеалног дела заједничке имовине и то на ванкњижном објекту – стану број ... укупне површине 89,73м² на ... спрату у згради у ... у улици ... број ..., изграђеној на кат. парц. .../... – лист непокретности бр. ... КО ... те да је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиле у делу да јој се дозволи да у своју корист код Службе за катастар непокретности Чукарица упише право својине на $\frac{1}{2}$ идеалног дела непокретности описане у ставу првом изреке, као недозвољена. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове поступка од 225.750,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2993/22 од 25.01.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Вишег суда у Београду П 7385/18 од 23.02.2022. године а жалба тужиле је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да је ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су били у браку од 1993. до 2016. године када су се развели. У браку су имали троје заједничке деце. По закључењу брака странке су живеље заједно са мајком туженог ВВ, сестром туженог ГГ и њеним дететом у стану мајке туженог у Мајка туженог је тај стан продала 1995. године па купила на своје име два стана од чега се у један у улици уселио тужени са тужиљом и децом. Туженом је његова мајка касније поклонила тај стан уговором о поклону овереним пред Другим општинским судом у Београду под Ов .../... дана 19.02.1998. године. Мајка туженог је умрла 1999. године а након њене смрти тужени и његова сестра су продали два стана који су добили на наслеђе и то: стан у ... бр. ... по уговору овереним пред Другим општинским судом у Београду под Ов .../... од 01.02.2001. године од ког су тужени и његова сестра добили по 11.000 DM и део куће у Улици ... по уговору овереним пред Другим општинским судом у Београду под Ов .../... од 20.11.2001. године. Дана 12.07.2000. године тужени ББ купио је спорну непокретност у, уговор је оверен пред Општинским судом у Београду под Ов .../..., а истог дана оверен је и уговор којим је он продао стан у Улици под Ов .../... . Стан у Улици ... продат је за 64.250 евра, док је стан у ... купљен за 75.000 евра. Тужени у том тренутку није имао разлику од 11.000 марака па је са братом од стрица, који је већ био сувласник на непокретности у ... улици постигао договор да он и сестра истоме продају односно његовој супрузи ДД део објекта што је учињено уговором овереним 01.02.2001. године и то за цену од 22.000 марака. Туженом и његовој сестри припало је по 11.000 марака. Како је тужени раније купио сада спорни стан а није имао довољно новца, преко своје сестре позајмио је од њеног пријатеља из ... ЂЂ новац за исплату стана па је стога његова сестра тај новац који је требао њему да припадне исплатила на рачун од поменутог ЂЂ како би била враћена позајмица. Тужени је касније са сестром продао наслеђени део непокретности у улици уговором овереним пред Другим општинским судом у Београду под Ов .../... од 20.11.2001. године након чега је својој сестри вратио претходни дуг позајмљени износ од 1.000 DM као и 3.000 DM које му је дала на зајам ради плаћања пореза за стан у

При овако утврђеном чињеничном стању, нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев тужиље неоснован. Полазећи од одредбе члана 168. став 2. у вези члана 180. став 1. и члана 171. Породичног закона закључено је да тужила није доказала да је учествовала у стицању спорне имовине јер је евидентно да је тужени спорну имовину купио продајом стана који је добио на поклон од своје мајке и наслеђем коју имовину је касније продао. Тужила чињеницу да је својом посебном имовином учествовала у куповини стана који је тужени купио на своје име, није доказала јер није објаснила, на логички прихватљив начин, зашто би прихватила да се износ који је добила од свог оца од 20.000 DM за стан који је купљен на име њене свекрве у улици, води на име мајке туженог а знала је да тужени није једини наследник своје мајке. Није дала разлоге зашто је прихватила да приликом куповине

спорног стана, још 10.000 DM добијених поклоном а није тражила да се и то констатује у уговору о куповини. Тужилца није доказала порекло новца који су јој родитељи дали што кад се сабере произлази да је у питању износ од 30.000 DM и чини 40% вредности предметног стана. Тужени је објаснио и доказао порекло новца. Стога је закључено да тужилца није учествовала својом посебном имовину у стицању предметног стана у улици ... број ..., па је њен тужбени захтев одбијен.

По оцени Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова. Прихватљива је правна аргументација дата у смислу одбијања тужбеног захтева тужилце. Према члану 171. став 1. Породичног закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Међутим, чланом 168. став 2. ПЗ прописано је да имовина коју је супружник стекао у току трајања брака деобом заједничке имовине односно наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључива права представљају његову посебну имовину. Према члану 180. ПЗ прописано је да право на деобу заједничке имовине имају супружници, наследници умрлог супружника и повериоци овог супружника из чије се посебне имовине нису могли намирити њихова потраживања. У конкретном случају, тужилца није доказала да је учествовала у стицању спорне имовине јер није доказала да је од свог оца добила укупно 30.000 немачких марака. Правилно закључују нижестепени судови да је нелогично да улагањем толиког новца тужилца се саглашава да се стан који је купљен у улици ... води на име мајке туженог, знајући да тужени није једини наследник своје мајке. Тврдећи да је добила 10.000 евра на поклон тужилца није тражила да се то констатује у уговору о куповини. Стога је правилан закључак нижестепених судова да тужилца није учествовала својом посебном имовином у стицању предметног стана у Улици

Неосновани су наводи ревизије тужилце да су нижестепени судови погрешно применили одредбу Породичног закона о заједничкој имовини као производу рада супружника као и одредбе о посебној имовини супружника. Да би се применила одредба у погледу утврђивања шта чини заједничку имовину и утврђења ко је све учествовао у стицању заједничке имовине, морају се доказати тврдње и презентовати докази у погледу доприноса у стицању заједничке имовине. Наводе о свом учешћу у стицању предметне имовине тужилца није доказала.

Према члану 407. став 2. ЗПП прописано је да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају члана 403. став 2. овог закона.

Евидентно је да брачна заједница између тужилце и туженог трајала дуже време. Тужени је доказао порекло новца за стицање спорне имовине док тужилца није доказала своје тврдње да је својом посебном имовином учествовала у стицању спорне имовине. Чињеница је да оба брачна друга учествују у одржавању заједнице живота. Међутим, овде се ради о стварноправном потраживању а тужилца није доказала чињенице из којих би се могло утврдити да је њен допринос у заједничком домаћинству утицао на стицање предметне имовине јер произлази да је практично целокупна спорна имовина стечена средствима које је тужилац прибавио од своје посебне имовине.

Правилна је и одлука суда о трошковима поступка.

Имајући у виду напред изнето на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић